

datečném odhadu a k vyřízení námitek přikročil soud k rozhodnutí o výši odhadní hodnoty. Nebylo proto třeba, by soud vůbec vyzýval ještě některého z vymáhajících věřitelů, tím méně věřitele přistoupivšího k předložení dražebních podmínek.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu dlužníků.

D ů v o d y:

Neprávem uložil první soud vymáhající věřitelce Gertrudě A-ové předložiti dražební podmínky, poněvadž tato věřitelka přistoupila k dražebnímu řízení zahájenému vymáhající věřitelkou Občanskou záložnou v O., kteráž podala ve smyslu § 145 ex. ř. návrh dražebních podmínek již dne 8. června 1933 a navrhla podáním ze dne 14. dubna 1934 pokračovati v odloženém řízení, a tomuto návrhu exekuční soud vyhověl. Předložením dražebních podmínek jedním z vymáhajících věřitelů zachová se dražební řízení i ve prospěch ostatních (Neumann-Lichtblau: Kommentar zur Exekutionsordnung III. vyd. I. díl str. 521). Proti usnesení exekučního soudu o předložení dražebních podmínek nepříslušel vymáhající věřitelce Gertrudě A-ové rekurs podle § 239 čís. 4 ex. ř. a nemohla ji ani stihnouti újma v tom směru, že by její dražební řízení bylo zrušeno pro nepředložení dražebních podmínek, poněvadž postup exekučního soudu neodpovídal zákonu. To správně vystihl rekursní soud, jenž, zvěděv z rekursu povinných o nesprávném postupu exekučního soudu proti vymáhající věřitelce, zrušil ono usnesení, poněvadž odporovalo zákonu, a právem uložil prvnímu soudu, by pokračoval v dražebním řízení na základě dražebních podmínek předložených Občanskou záložnou v O., jež ovšem bude v soulad uvést s výsledky odhadních hodnot. Po této stránce je považovati usnesení rekursního soudu za změňující, proti němuž je dovolací rekurs přípustný.

Čís. 14040.

Odklad exekuce proti nezaměstnaným (zákon ze dne 22. února 1934, čís. 34 sb. z. a n.).

Provozuje-li živnost dlužníka jeho sestra, která ji má po něm ohlášenu a platí mu za ni nájemné, ač je nemajetná, nepřestala živnost dlužníka býti v chodu a není tu podmínek pro odklad exekuce podle § 1 zákona.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1934, R II 592/34.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil k návrhu dlužníka odklad exekuce podle zák. čís. 34/1934 sb. z. a n. R e k u r s n í s o u d návrh dlužníkův zamítl. D ů v o d y: Soud první stolice povolil odklad na základě zprávy, že se povinný vzdal živnosti a ji dne 8. května 1934 odhlásil. Než povinný sám v žádosti uvádí, že živnost odhlásil jen na neurčitou dobu, v čemž nelze spatřovati vzdání se živnosti v důsledku nynějších

hospodářských poměrů znemožňujících další výkon živnosti, jakž má na mysli zákon čís. 34/34, najmě, ano z výpovědi přezvědných osob, jakož i zprávy obecního úřadu vychází najevo, že povinný sice obchodní živnost u okresního úřadu odhlásil, ji však ve skutečnosti pod jménem své sestry dále provozuje, a i živnost pekařskou má ohlášenu na svého dělníka Emila P-a tak, že živnosti tyto skutečně dále jsou provozovány a jejich zastavení nebylo vynuceno nynějšími hospodářskými poměry. Nelze proto povinného pokládati za nezaměstnaného ve smyslu zákona.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Usnesení rekursního soudu odpovídá stavu věci i zákonu, pročez se odkazuje na jeho v podstatě správné odůvodnění, jež nebylo vyvráceno vývody dovolací stížnosti. Podle tvrzení samého dlužníka provozuje obchodní živnost jeho sestra, která ji má po něm ohlášenu a platí mu nájemné 50 Kč měsíčně přes to, že je nemajetná. To znamená, že živnost ta nepřestala ani býti nadále v chodu a předpokládá to, že plyne z ní i jistý výnos, tedy že provoz živnosti té se děje s prospěchem. Nelze tedy míti za to, že by to byly všeobecné hospodářské poměry, pro které by se byl dlužník musil živnosti té vzdáti. Také z druhé živnosti, totiž z pronajatého pekařství platí nájemce dlužníku 100 Kč měsíčně; prospívá tedy i tato živnost. Provoz žádné z obou živností nestal se tudíž nemožným všeobecnými hospodářskými poměry. Nejsou proto dány podmínky § 4 odst. (2) zákona z 22. února 1934 čís. 34 sb. z. a n. pro odklad dražebního řízení podle § 1 tohoto zákona.

Čís. 14041.

Povolil-li první soud vklad náhradního nároku v pořadí vymazaného břemena, rekursní soud však změnil k rekursu vlastníka nemovitosti usnesení prvního soudu potud, že vklad sice povolil, avšak jen v pořadí běžném, nikoli v žádaném pořadí, jest dovolací rekurs vlastníka nemovitosti nepřipustný.

Ustanovení § 46 odst. (2) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. a § 239 poslední odstavec ex. ř. nelze tu použíti.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1934, R II 598/34.)

P r v n í s o u d vyhověl žádosti knihovni věřitelky, Spořitelny města V., o vklad práva zástavního pro náhradní nárok stanovený rozvrhovým usnesením také na nemovitosti zapsané v knihovni vložce čís. 328 kat. území M., a to v pořadí výměnku Anny K-ové. Proti tomuto rozhodnutí podali vlastníci nemovitosti rekurs s návrhem na změnu usnesení v ten smysl, že se návrh věřitelky zamítá. R e k u r s n í s o u d vyhověl částečně rekursu a změnil usnesení prvního soudu potud, že se sice vklad povoluje, avšak jen v pořadí běžném, nikoli v pořadí žádaném.